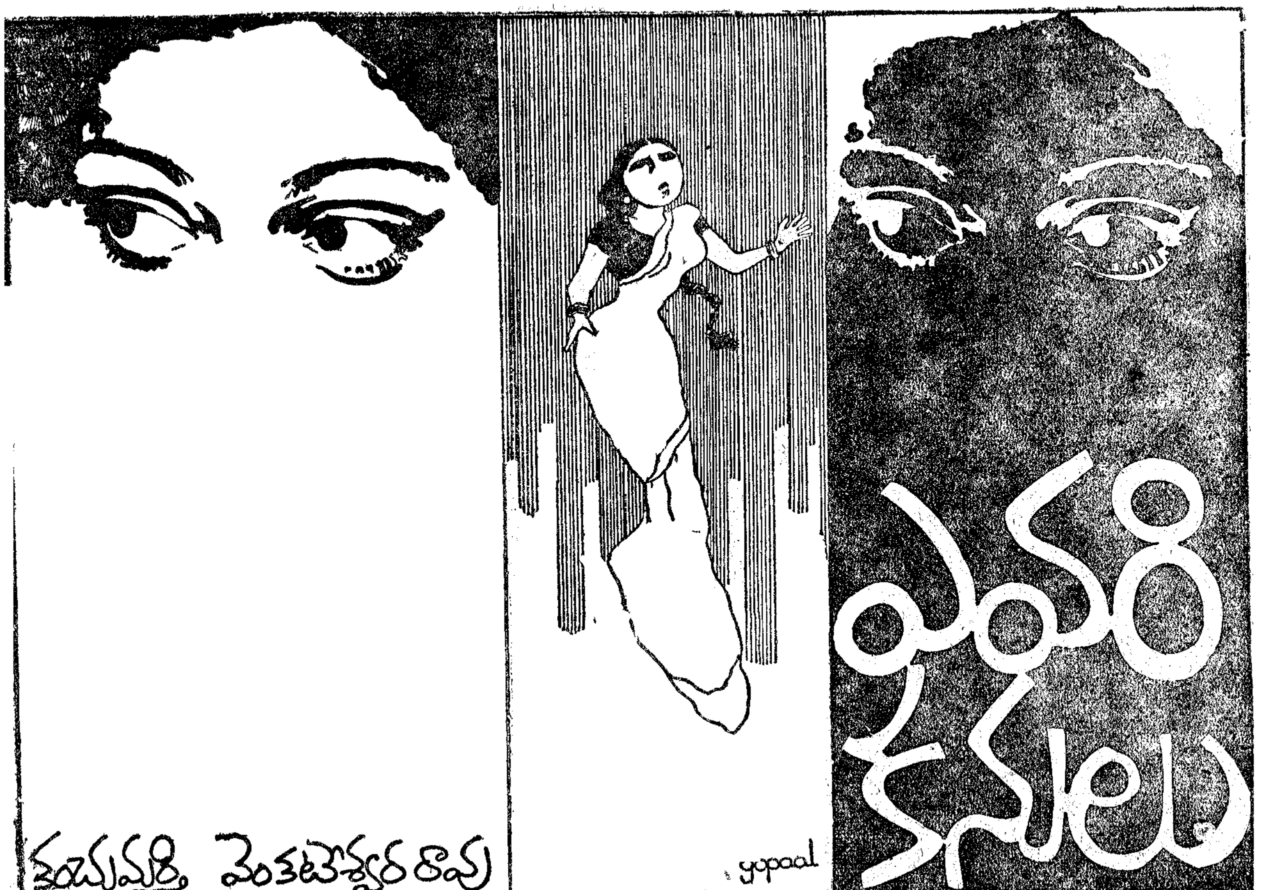

బస్సు... పెళ్ళి బస్సు...

అందమైన రోడ్డుమీద ఆనందాలు నింపుకున్న బంధువులను, స్నేహితులను, సంతోషంతో కేరింతలు కొడుతున్న పిల్లలను తీసుకుని వెళ్ళిపోతుంది పెళ్ళి బస్సు.

కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తున్నాడు శేఖర్. ఫ్రెండ్సు వేసే జోకులకు నవ్వుతున్నారందరూ. అమ్మాయిలు గట్టిగ నవ్వలేక లోలోనే నవ్వుతున్నారు. కిటికీలోంచి చూపు మరల్చి వెనుకకు తిరిగి సుధను చూసాడు శేఖర్. సుధ శేఖరాన్ని చూసి ముఖం త్రిప్పేసింది. నవ్వుకుంటు సర్దుకుని కూర్చున్నాడు.

ఏదో తెలియని ఆనందం... విన్నెన్నో అనుభగాతులు... ఇంకో నాలుగైదు గంటలలో కోరుకున్న శుభ ఘడియ లొస్తాయి. అందాల సుధతో తన వివాహం జరిగిపోతది. సుధ గుర్తుకొచ్చినప్పుడల్లా గత జ్ఞాపకాలు కళ ముందు నిలుస్తాయి. ఆ జ్ఞాపకాలే అతనికి ఊపిరులు.

శేఖర్ నల్లగా వుంటాడు. మరీ అంత నలుపు కాదు... కానీ శేఖర్ కళ్ళు చాలా అందంగా ఉంటాయి. విశాలమైన కనురెప్పలు...కళ్ళల్లో ఆకర్షణ...ఆ ఆకర్షణలో అందం. అతని కళ్ళను చూసి స్నేహితులు ఈర్ష్యకూడా పడుతుంటారు. ఇంట్లో కూడా శేఖర్ కళ్ళనుచూసి అన్నయ్య, అక్క మురిసిపోతుంటారు. కాలేజీలో చదువుకుంటున్నప్పుడు గర్ల్స్ స్టూడెంట్సు శేఖర్ కళ్ళను చూసి "అబ్బ... ఎంత అందమైన కళ్ళు... నిజంగా మనకుంటే మగాళ్ళు పిచ్చోళ్ళై మన వెనక తిరిగేవారు" అని కామెంట్ చేసేవారు.

అయినా ఏం లాభం... కొంచెం నల్లగా ఉంటాడు. సుధ మల్లె పూవులా వుంటది. సుధ శేఖరాన్ని చూసినప్పుడల్లా మూతిని మూడు వంకరలు త్రిప్పేది. శేఖర్‌తో మాట్లాడాలంటే జంకేది. అయినా చాటుగ కళ్ళను చూసేది... గట్టిగ నవ్వేవాడు శేఖర్... ఛీ... నల్లకోతి అనేది సుధ...

"ఏం... పిల్లా. ఆ నల్లకోతే నీ బావ" "నల్లని వాడైతేనేం... మీ బావ కళ్ళ ముందు నీ కళ్ళు బలాదూర్ తెలుసా" అని సుధను అందరూ ఉడికించేవారు.

ఆరోజు... శేఖర్ బి. కాం. ఫస్టు క్లాసులో పాసయినప్పుడు ఆ సంతోష వార్తను సుధకు చెప్పడానికి నీటుగా తయారై వెళ్ళాడు. తెల్లని చీర కట్టుకుని కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటుంది. శేఖరాన్ని చూసి కుర్చీలోంచి లేవబోయిన సుధను చేతితో పట్టుకుని "ఓ మల్లెపూవా... ఈ నల్లని బావ ఫస్టు క్లాసులో ప్యాసయ్యాడు" అని ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు.

సుధ గబుక్కున లేచి లోపలకు వెళ్ళిపోయింది. శేఖరంటే సుధ కెంతో ప్రేమ. కానీ ఎవరైనా తన దగ్గర బావ నలుపంటే మండిపడేది.

సుధ లోపలినుండి స్వీట్సు తెచ్చి శేఖరానికిచ్చింది. సుధ తండ్రి రాఘవరావు శేఖర్‌కి గ్రీటింగ్స్ చెప్తూ "ఏం.రా ఎమ్. కామ్. చదువుతావా... లేకపోతే పెళ్ళి చేసుకుని

ఇంటో వుంటావా'' అన్నాడు వెటకారంగా

''ఎమ్. కామ్. చదువుతావు నాయనా... ఆ తరువాత'' అని నిలబడి తననే చూస్తున్న సుధను చూసి కన్ను కొట్టాడు శేఖర్. కంగారు పడిన సుధ, ''ఛీ... ఈ పిల్లకోతిని నేను చేసుకోను నాన్నా'' అంది.

''వాడికేమమ్మా...ఎమ్. కామ్. పాసై పెద్ద ఆఫీసరవుతాడు. ఇక నలుపంటావా.. వాడి మనసంతా తెలుపేనమ్మా'' అని రాఘవరావు బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

''ఏం మల్లెపూవూ ఏమంటావ్''

''బావా... నిన్ను నేను పెళ్ళిచేసుకోను. నీ అందమైన కళ్ళు రెండూ తీసి నా చేతిలో పెట్టినా సరే నేను చేసుకోను'' అని ఒక స్వీటును బలవంతంగా శేఖర్ నోట్లో పెట్టింది.

''ఏయ్... సుధా... ఏదీ... నా కళ్ళల్లోకి చూసి ఆ మాట అను.''

''నేను చూడనంటే చూడను.''

''సరే సుధా... నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవద్దు నా కంటె అందమైన వాడిని పెళ్ళిచేసుకో. నీ సుఖమే నా సుఖం... అప్పుడు నీ పెళ్ళికి నా కళ్ళు తీసి నీకు పెళ్ళి కానుకలుగా ఇస్తాను... నేనంటె అందంగా ఉండను... నా కళ్ళు అందంగా ఉంటాయి కదా...'' అని సీరియస్‌గ శేఖర్ అనే మాటలకు చలించి పోయింది సుధ. ఆమె కళ్ళల్లో కన్నీరు నిలిచాయి.

''నో... నో... అలాగనకు బావా'' అని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ శేఖర్ కౌగిలిలో ఒదిగిపోయింది.

సుధను ఉడికించడం... సుధ దొంగ కళ్ళను దాటుగ చూడడం... శేఖర్ నవ్వడం సుధ కోపంతో మూతిని అష్ట వంకరలు త్రిప్పడం...

అటువంటి సంఘటన లెన్నెన్నో... చిన్నప్పటి నుండి సుధతో కలిసి మెలిసి తిరిగిన ప్రతి రోజూ శేఖర్ జీవితంలో మరపు రాని మధుర ఘట్టం.

ఆలోచనలు అలా సాగిపోతున్నాయి.

బస్సులో ఏదో కోలాహలం బయలు దేరింది.

వాస్తవ లోకానికి చేరిన శేఖర్ అందరూ కంగారు పడడం చూశాడు. శేఖర్ గుండెల్లో రాయి పడింది. డ్రైవరు ముచ్చెమటలతో స్టీరింగు కంట్రోలు తప్పిందని చెప్పాడు. బస్సు స్పీడుగ వెళ్ళిపోతుంది. అందరూ దేవుడిపై భారం వేసి మొక్కులు మొక్కుతున్నారు.

డ్రైవరు కంట్రోలు చేయడానికి విఫలంగా ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

శేఖర్ సుధను చూశాడు...

సుధ కళ్ళల్లో కన్నీరు...

అతని కళ్ళముందు కళ్యాణ మండపం కన్నీటిలో కరిగిపోయింది.

అతని మదిలో మ్రోగుతున్న కళ్యాణ గీతం ఆగిపోయింది.

అతని హృదయానికి చేరువవుతున్న సుధ దూరంగా జరిగిపోయింది...

అంతే...

బస్సు ఒక పెద్ద చెట్టును ఢీ కొంది.

* * *

పెళ్ళికి బయలుదేరిన బస్సు గమ్యస్థానం చేరకముందే కన్నీటి మడుగులో కూరుకు పోయింది. పూల పాన్పుపై పవళించ వలసిన శేఖర్...సుధ హాస్పిటల్ బెడ్ పైకి చేరారు.

సుధను ఈలోకాన్ని చూడనీయకుండా చేసింది విధి...

సుధ రెండు కళ్ళూ పోయాయి...

అందరి కళ్ళల్లో కన్నీరు!

శేఖర్‌కు తగిలిన విపరీతమైన గాయాల కన్నా సుధకు జరిగిన అన్యాయం మరింతగ అతనిని క్రుంగదీసింది! ఆలోచనలతో, ఆవేదనతో నీరసిస్తున్న శేఖర్‌ను చూసి అందరూ భయపడుతున్నారు. సుధను చూసి పిచ్చివాడిలా తయారవుతున్నాడు. మందు సరిగ్గా తీసుకోవడం లేదు. డాక్టర్లు చెప్పిన పని వినిపించుకోవడంలేదు.

ఒకటే కలవరింత...సుధ...సుధ...

నిరాశ, నిస్పృహ నిండిన అతని మనసులో చిన్న ఆశారేఖ మెదిలింది.

* * *

సుధకు ఆపరేషన్ చేసారు. ఒక వ్యక్తి దానం చేసిన కళ్ళు సుధకు అమర్చారు. ఆపరేషన్ సక్సెస్ అయ్యింది. రోజులు గడుస్తున్నాయి. చీకటి నిండిన తన జీవితానికి వెలుగు రేఖలు చూపించిన ఆ వ్యక్తికి మనసులోనే అంజలి ఘటించింది సుధ.

ఆ రోజు కట్టు విప్పుతారు. ఆనందం పండులాడవలసిన ఆ సమయంలో అందరికీ భయంగా ఉంది.

కట్టు విప్పేముందు సుధ అందరినీ పలుకరించింది. బావను రమ్మనమనిచెప్పింది. ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

''నాన్నా...బావ ఎక్కడున్నాడు?'' ఏడుస్తూ అడిగింది.

రాఘవరావు కళ్ళల్లో కన్నీటికంతులేదు. కూతురి తలను నిమురుతూ, ''ఆ రోజు బస్సు ప్రమాదంలో బావకు విపరీతమైన దెబ్బలుతగిలాయమ్మా...ఇక్కడ ఏ డాక్టరూ బాగు చేయలేకపోయారు. అందుకేనమ్మా బావను వెంటనే మద్రాసు తీసుకెళ్ళాం. ఇంకా రెండు నెలల వరకు ఇక్కడికి రాడు

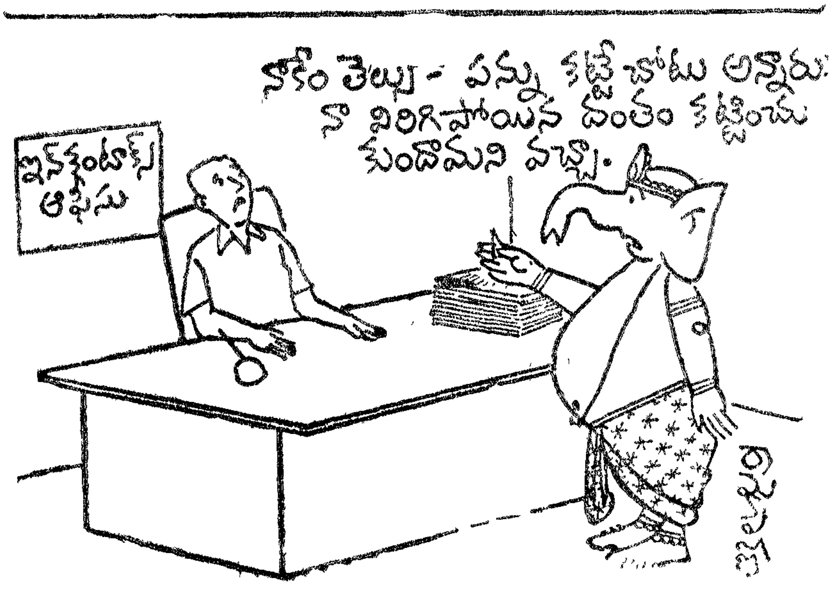

కాడదు నీగురించే బాధ పడుతూ వెళ్ళాడు. నీవు తిరిగి ఈ లోకాన్ని చూడాలని కోరుకుంటూ వెళ్ళాడు. పూర్తిగ తగ్గినతరువాత నీ దగ్గరకొస్తానని మరీమరీ చెప్పివెళ్ళాడు.'' అన్నాడు ఓదార్చుతూ...

సుధ వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది.

బావ లేకుండా తనకట్లు విప్పవద్దంటూ మారాం చేసింది. చివరకు ఎలాగైతేనేం సుధకు నచ్చచెప్పి కట్లు విప్పారు.

ఈ లోకాన్ని తిరిగి చూడగల్గింది సుధ

సుధకు కళ్ళొచ్చాయనే ఆనందం అంతగా వివరికీ లేదు ఏ ఒక్కరూ సుధను సూటిగా చూడలేక పోతున్నారు. సుధకంతా అయోమయంగా ఉంది. బావ ... తన శేఖర్‌ను చూడాలనే తపన మరీ బలవంతంకాసాగింది

నెలలు సులభంగా మారుతున్నాయి.

పూర్తిగ కోలుకున్న తర్వాత బావ దగ్గరకు తీసుకెళ్లమని తండ్రిని గట్టిగ అడిగింది. రాఘవరావు సరేనన్నాడు. బావను చూస్తాననే ఆనందంతో ఆమె హృదయం పొంగిపోయింది

అందరూ సుధను చూస్తున్నారు జాలిగ...

''నాన్నా... బావ దగ్గరనుండి ఏమైనా ఉత్తరాలు వచ్చాయా... నాకు చూపు వచ్చిందని... ఈ లోకాన్ని చూస్తున్నానని మీరు బావకు చెప్పారు... నాన్నా నాకంతా బాగానే వుంది. ప్లీజ్... బావ రాసిన ఒక ఉత్తరమైన నాకు చూపించండి. బావను చూసేలోపల ఉత్తరంలో బావను ఒకసారి చూస్తాను.''

చిన్న పిల్లలా అడుగుతున్న సుధను చూస్తుంటె రాఘవరావు హృదయం జాలితో కరిగిపోయింది.

ఎన్ని రోజుల నుండో దాచిన ఉత్తరాన్ని సుధ చేతికిచ్చాడు.

సుధ కళ్ళు ఉత్తరంలోని అక్షరాలతో పోటీ పడ్డాయి.

సుధా,

విధి మనతో ఎంత బాగా ఆడిందో తెలుసా...ఒకటి కావలసిన మనం దూరంగా జరిగిపోయాం. ఆ రోజు బస్సు ప్రమాదంలో నాకు చాలా దెబ్బలు తగిలాయి. కొన్ని రోజుల తరవాత తెలివొచ్చింది. కానీ.. ఎక్కడికి కదలలేని స్థితిలోకి దిగజారి పోయాను.

> ## విమానంలో వెల్లుల్లి కంపు
>
> కొంతమందికి వెల్లుల్లి ఇష్టం, కొంతమందికి ఆ వాసనే గిట్టదు. ఏకంగా అనేక డబ్బాల చిక్కటి వెల్లుల్లి నూనె బయటకు కారుతూ ఉంటే ఆ వాసన ఎలా వుంటుంది ? అలాంటి సంఘటన ఈమధ్య ఒక విమానంలో జరిగింది. ఒక స్విస్ ఎయిర్‌లైనర్, కైరోకు డబ్బాల్లో వెల్లుల్లి నూనె తీసుకువెళ్తున్నది! కొంతసేపటికి భరించలేని వాసన వస్తోందని ప్రయాణీకులు ఫిర్యాదు చేశారు. విమానం చికాగో చేరుకోగనే తనిఖీ చేస్తే కొన్ని డబ్బాల్లోంచి వెల్లుల్లి నూనె బయటకు కారుతోందని తేలింది. విమాన సిబ్బంది పది గంటలపాటు ఈ వాసన పోగొట్టడానికి నానా తంటాలు పడ్డారు. కాని ఫలితం ఏమీ లేకపోయింది. చివరికి నిపుణుల్ని పిలిపించారు. వాళ్ళు గాస్ మాస్కులు ధరించి, కెమికల్స్‌ను ఉపయోగించి మొత్తానికి ఎలాగైతేనేం ఆ వాసన పోగొట్టారు ఇందుకు అయిన ఖర్చు 30,000 ఫ్రాంకులు.

ఎవరి కనులు

నిన్ను చూడాలనుకున్నాను... చూసాను నా సుధ జీవితం చీకటయిందని తెలిసి నేనెంతగానో కుమిలిపోయాను. నాకు తగిలిన దెబ్బలకు నేనంతగ బాధ పడలేదుగానీ నా సుధకు జరిగిన అన్యాయం నన్ను మరింతగా బాధించింది. నీకు ఎవరైనా కళ్ళు దానం చేస్తే చూపు తప్పకుండా వస్తుందని డాక్టర్లు చెప్పారు. నాకెంతో ఆనందం కల్గింది. అయితే ఆ ఆనందం నా కందకుండా పోయింది. శరీరం నిండా గాయాలు. ఎక్కడికీ లేవలేక పోయాను. శారీరకంగా అనుభవిస్తున్న బాధకు మానసిక వ్యధ తోడయ్యింది. నా పరిస్థితి అంతా అయోమయంగా ఉంది నా కళ్ళముందే డాక్టర్లు పెదవి విరిచారు. ఆపరేషనుమీద ఆపరేషను చేసారు. రోజు రోజుకీ నా ఆరోగ్యం క్షీణించడం గమనించాను.

సుధా... ఒక రోజు... మంచం మీద పడుకుని శూన్యమైన కళ్ళతో ఏదోలోకాన్ని చూస్తున్న నిన్ను నా దగ్గరకు తీసుకొచ్చారు. లేవలేని స్థితిలో యున్నప్పటికి లేని శక్తిని తెచ్చుకుని నిన్ను కౌగలించుకుని చివరిసారిగా ముద్దు పెట్టుకుని బేలగ వాపోయాను. అందరూ ఎంత వింతగా చూసారో తెలుసా.. అదే చివరి కౌగిలి... అదే ఆఖరి ముద్దు.

రోజు రోజుకి గండంగా మారుతున్న నా పరిస్థితి ప్రాణంపైన ఆశను చంపింది. చివరకు రాలిపోతాననే సమయంలో నేనొక నిర్ణయానికి వచ్చాను.

సుధా... ఆ రోజు జరిగిన సంఘటన గుర్తుందా... ''నీ పెళ్ళికి నా రెండుకళ్ళూ తీసి పెళ్ళి కానుకలుగా ఇస్తాను'' అని అన్నాను. ఆ రోజు నేను పలికిన ఆ మాటలే నిజంగా శాపాలుగా మారాయి. నన్ను నీ నుండి దూరం చేసాయి.

సుధా...నేను బ్రతకలేనని తేలిపోయింది. గుండె పగిలేలా ఏడ్చాను. అయితే నేను చనిపోతూ ఈ లోకంలో ముఖ్యంగా నీదగ్గర రెండు విలువైన వస్తువులు వదలి వెళుతున్నాను... ఏవిటో తెలుసా... నా కళ్ళు. నేను చనిపోయేందుకు మూడు రోజులుందనగనే నా కళ్ళు తీసి నీకు అమర్చమని చెప్పాను... అందరూ బాధ పడ్డారు నాకు మనశ్శాంతి కలిగించేలా ఈ పని చేయమని చెప్పాను... చివరకు ఒప్పుకున్నారు.

ఈ విషయం ముందే నీకు తెలిస్తే నీవు ఒప్పుకోవని తెలుసు. నాగురించి విలపిస్తావు. ఆ సమయంలో నీకేదైనా జరిగితే నేను సహించలేను. అందుకే ఈ విషయం నీకు చెప్పవద్దని అందరికీ చెప్పాను. అన్నీ సవ్యంగా జరిగిన తరువాత... నీవు పూర్తిగా కోలుకున్న తర్వాత... నా గురించి అడిగినప్పుడు నీకు చెప్పమని చెప్పాను.

సుధా... నిన్ను కడసారిగ చూసాను... నిన్ను చివరి ఘడియలలో పెట్టుకున్న ముద్దు ఏ లోకంలో ఉన్నా నాకు ఆనందాన్నిస్తుంది... ఆ చివరి కౌగిలే జన్మజన్మలకు విడని బంధమవుతుంది.

ఈ ఉత్తరం నీవు చదివే సమయానికి నేను ఈ లోకంలోంచి వెళ్ళిపోయి ఎన్నో రోజులు కాలగతిలో కలిసిపోయి ఉంటాయి ఈ ఉత్తరం చదువుతూ నీవు ఏడవకు...

ఎందుకో తెలుసా.. నేను నీలోనే ఉన్నాను... నా కళ్ళే నీ కళ్ళు...నా అందమైన కళ్ళు ఇక నీవి...

సుధా... ఈ లోకంలోంచి వెళ్ళిపోయే ముందు నేను నిన్ను ఒక కోరిక కోరుతున్నాను. అదేమిటో చెప్పనా...నీవు పెళ్ళి చేసుకోవాలి...నీవు ఒకింటిదానివి కావాలి... అప్పుడే నాకు మనశ్శాంతి...నా కోరిక తీరుస్తావు కదూ...లేకపోతే నామీద ఒట్టు. నేను ఏ లోకంలో ఉన్నా నీ సుఖాన్నే కోరుతున్నాను.

నీవు మళ్ళీ మామూలు మనిషివై నవ్వుతూ ఆనందంగా జీవితం గడపాలి. నీవు నవ వధువువై నవ జీవితపు రుచులను అందుకోవాలి...నా ప్రియమైన సుధ...నా ముద్దుల సుధ...నా మల్లెపూవు నాకీ మాట ఇస్తావని ఆశిస్తూ నవ్వుతూ ఈ లోకం లోంచి వెళ్ళిపోతున్నాను

నేనెక్కడున్నా నా దీవనలు నీ కెప్పుడూ ఉంటాయి.

నీ పెళ్ళికి నా కానుకలు...కళ్ళు...

ఇట్లు,

నీ శేఖర్.

ఉత్తరం చదువుతున్నంత సేపు ఆమె కళ్ళు వర్షింపసాగాయి. గుండె పగిలేలా 'బావా...బావా...' అని చిన్న పిల్లలా ఏడుస్తున్న సుధను ఎవరూ ఓదార్చలేక పోతున్నారు.

కన్నీటి మసకలో బావ ఫోటోను చూసింది ఫోటోలో కూడా మెరుస్తున్న బావ కళ్ళను చూసింది. అద్దంలో తనను తాను చూసుకుంది. తన కళ్ళను తానే నమ్మలేక పోయింది. అవి తన కళ్ళు కావు... అవి బావ కళ్ళు......అందాల కళ్ళు....

ఒత్తుగా, నిగనిగలాడే,
ఆరోగ్యకరమైన కేశములకొరకు
స్వస్తిక్
పెర్ఫ్యూమ్డ్
కేస్టర్
హెయిర్ ఆయిల్

రోజంతా మీ కేశములను అందంగా,
దువ్వినవి దువ్వినట్లే ఉంచేందుకు——
స్వస్తిక్ పెర్ఫ్యూమ్డ్ కేస్టర్ హెయిర్
ఆయిల్‌ను మీ కుటుంబంలోని
వారందరూ మెచ్చుకొంటారు.

స్వస్తిక్ హౌస్‌హోల్డ్ అండ్ ఇండస్ట్రియల్ ప్రోడక్ట్స్, బొంబాయి.

shilpi dm 13/78 tel